

ZÁŘÍ

TEORIE A PRAXE VÍRY

A je tu měsíc září. Svým názvem připomíná světlo. Délka dne zatím poskytuje slunci pro nás poměrně příjemnou dobu pobytu na obloze, a tak může ozařovat a oteplovat i místa našeho pobytu včetně našich tváří nebo i těl, dokud nenastane letos zvlášť obávané zimní období. Přirozené světlo a teplo je však také obrazem nadpřirozeného světla Boží milosti, která probouzí v našich srdcích víru.

Křesťan čte Písmo svaté. Existuje nějaký spolehlivý návod k této četbě? Může být docela jednoduchý. Bibli je třeba číst na kolenou. To však neznamená, že bychom při každé četbě Písma svatého měli klečet. Odpoutáme-li se od doslovného významu k obraznému smyslu, pak jde o tuto četbu ve světle víry.

Písmo samo obsahuje mnohé podněty k víře. Sám Pán Ježíš často k víře povzbuzuje a chválí ty, kteří uvěřili. Jedním z nejvýraznějších textů je v tomto směru 11. kapitola listu Židům:

„Víra je zárukou dober, ve která se doufá, důkazem skutečností, které se nevidí. To pro ni se předkům dostalo uznání. Pro svou víru chápeme, že světy byly stvořeny Božím slovem, takže to, co se vidí, pochází z toho, co zjevné není.“

Po tomto teoretickém úvodu následuje bohatá galerie věřících předků, s kterými se setkáváme v knihách Starého zákona. Jde o příklady těch, kteří víru uvedli do své životní praxe.

„Pro svou víru přinesl Abel Bohu obět větší ceny nežli Kain; proto byl prohlášen za spravedlivého tím, že Bůh vydal svědectví jeho darům, a jejím prostřednictvím on také, ač mrtev, dosud mluví.“

Pro svou víru byl vzat Henoch, takže neužil smrt a už nebyl nalezen, protože ho Bůh vzal s sebou. Než byl totiž vzat, bylo mu vydáno svědectví, že on se zalíbil Bohu. A bez víry se mu líbit nelze. Neboť ten, jenž přistupuje k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.

Pro svou víru byl Noe shůry upozorněn na to, co dosud nebylo viditelné, zmocnila se ho nábožná bázeň, a postavil archu k záchraně své rodiny. Pro svou víru odsoudil svět a stal se dědicem spravedlnosti, které se dosahuje vírou.

Pro svou víru uposlechl Abrahám výzvy k odchodu do země, kterou měl přijmout v dědictví, a odešel, nevěda, kam jde. Pro svou víru přebýval v Zaslíbené zemi jako v cizině a žil tam pod stany stejně jako Izák a Jakub, kteří byli spolu s ním dědici téhož zaslíbení. To protože očekával město opatřené základy, jeho stavitelem a budovatelem je Bůh. Pro její víru se také Sáře dostalo síly, stát se matkou, a to navzdory pokročilému věku, protože pokládala toho, jenž dal zaslíbení, za věrného. Právě proto se z jediného muže a už poznamenaného smrtí zrodili potomci, jichž je tolik jako hvězd na nebi a jsou nespočetní jako zrnka písku na břehu moře...

A ti všichni ve víře zemřeli, aniž obdrželi, co bylo zaslíbeno, ale spatřili to a pozdravili zdálky a vyznali, že jsou cizinci a poutníky na zemi. Ti kdo takto mluví, dávají najevo, že hledají nějakou vlast. A kdyby byli měli na mysli tu, ze které vyšli, byli by měli čas vrátit se tam.

A oni ve skutečnosti touží po lepší, to je nebeské vlasti. Proto se Bůh nestydí nazývat se jejich Bohem; připravil jim totiž město...

Pro svou víru přinesl Abrahám, když byl zkoušen, v oběť svého jediného syna. On jenž přijal ta zaslíbení, on, jemuž bylo řečeno: z Izáka budeš mít potomstvo. Bůh je s to, jak se domníval, dokonce i vzkřísit mrtvé; proto dostal svého syna nazpět a byl to jakoby předobraz.

Pro svou víru dal rovněž Izák Jakubovi a Ezauovi požehnání, která byla zárukou budoucnosti. Pro svou víru požehnal umírající Jakub každému z Josefových synů a poklonil se opřený o konec své hole. Pro svou víru Josef připomenul, když se blížil jeho konec, odchod Izraelových synů a dal příkazy týkající se svých ostatků.

Pro jejich víru byl Mojžíš po svém narození ukrýván svými rodiči po tři měsíce, protože viděli, že to děťátko je hezké, a nebáli se králova výnosu. Pro svou víru odmítl Mojžíš, když dospěl, aby byl nazýván synem faraonovy dcery, a raději se dal týrat spolu s Božím lidem, než aby okoušel pomíjivého potěšení hříchu, pokládaje Kristovu potupu za větší bohatství než poklady Egypta. Jeho oči se totiž upíraly na odplatu. Pro svou víru odešel z Egypta beze strachu před královým vztekem: jako by viděl Neviditelného, zůstal pevný. Pro svou víru oslavil Velikonoce a vykonal pokropení krví, aby se Zhoubce nedotkl prvorozenců Izraele. Pro svou víru prošli Rudým mořem jako po suché zemi, zatímco když se pokusili projít Egyptáné, byli pohlceni.

Pro víru padly hradby Jericha, když se okolo nich po sedm dní chodilo. Pro svou víru nezahynula spolu s nevěřícími nevěstka Rahab, protože pokojně přijala zvědy."

V závěru této kapitoly je zachycen ještě určitý souhrn svědků víry s celkovým vyhodnocením způsobů, jakými podali příklad svého statečného vyznání.

„A co mám ještě říci? Vždyť by se mi nedostávalo času, kdybych vyprávěl o Gedeonovi, Barakovi, Samsonovi, Jeftovi, Davidovi a také o Samuelovi a o prorocích, o těch, kteří si díky víře podrobili království, vykonávali spravedlnost, dosáhli splnění zaslíbeného, zavřeli tlamu lvům, uhasili divokost ohně, unikli ostří meče, byli nemocní a opět nabyli sil, prokázali statečnost ve válce, odrazili nepřátelské vpády. Ženy dostaly nazpět své mrtvé, když ti byli vzkříšeni. Jedni se dali, odmítajíce své vysvobození, mučit, aby dosáhli lepšího vzkříšení. Jiní podstoupili zkoušky výsměchu nebo bičování, a dokonce okovů a věznění. Byli kamenováni, rozřezáni pilou, zahynuli mečem, chodili sem tam v ovčích kůžích a kozí kůži, nuzní, utlačováni, týraní, oni, jichž svět nebyl hoden, bloudili po pouštích, po horách, po jeskyních, v proláklínách země. A ti všichni, třebaže se jim pro jejich víru dostalo dobrého svědectví, neměli ze zaslíbení prospěch, protože Bůh předvídal lepší úděl pro nás a oni neměli dospět k dokonalosti bez nás."

Nejsou to všechno úžasné plody praktické víry? Vraťme se však ke kratičkému teoretickému úvodu této kapitoly: „Víra je zárukou dober, ve která se doufá, důkazem skutečností, které se nevidí." V liturgickém textu je místo slova „záruka", slovo „obsah", jinde také „přesvědčení" nebo i jiné slovo. Jde o různé překlady původního řeckého slova HYPOSTASIS, které mělo nejprve význam „předpokladu nějaké skutečnosti", později význam „uskutečnění" a nakonec „skutečnost samu – podstatu bytí". V listě Židům se často uplatňoval subjektivní význam tohoto slova jako „důvěra nebo jistota". Přeci však byl přijímán i objektivní význam něčeho, co je absolutně spolehlivé a co nepodléhá změnám. V našem textu z Jeruzalémské bible je uvedeno slovo „záruka".

Ze všech těchto výrazů je patrné, že víra není něčím pomyslným a mlhavým, ale že stojí na nesmírně pevném základě. Proto může mít tak bohaté praktické vyústění v životě jejich nositelů. Nejlepší praxí je opravdu dobrá teorie, jak kdosi správně podotkl.

Potvrzením této pevnosti je v pokračování textu slovo „důkaz", které je překladem řeckého slova ELEGXOS. Být „důkazem skutečností, které nevidíme" neznamena pojetí důkazu na způsob profánních věd, kde se pracuje s čistě racionálními postupy. Zde však jde o oblast nadpřirozenou, duchovní, sice neviditelnou, ale skutečnou. Bez světla Boží milosti, která osvětluje víru, je však tato skutečnost nedostupná a skrytá. Otevírá se pak tomu, kdo věří.

Mohli bychom uvést také bohatou galerii novozákonních hrdinů víry i těch, kteří tvoří společenství svatých v Kristově církvi během celé její dosavadní existence. V tomto měsíci k nám však především vyzařuje nejkrásnější příklad víry v Matce Boží, jejíž narození budeme slavit (8. 9.) před památkou jejích sedmi bolestí (15. 9.). „Blahoslavená ta, která uvěřila, že se vyplní, co jí bylo řečeno od Pána" (Lk 1, 45).

Na její přímluvu i na přímluvu svatého Václava, knížete české země, prosme o prohloubení naší víry i o probuzení víry v srdcích těch, s kterými sdílíme tento život a kteří však dosud nepoznali Boží lásku.

Liturgický kalendář

Září 2022

1. čtvrtek	Světový den modliteb za péči o stvoření
2. pátek	První pátek v měsíci
3. sobota	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
4. NEDĚLE	23. neděle v mezidobí
7. středa	Sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka
8. čtvrtek	Svátek Narození Panny Marie
9. pátek	Sv. Petra Klavera, kněze
10. sobota	Bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka
11. NEDĚLE	24. neděle v mezidobí
12. pondělí	Jména Panny Marie
13. úterý	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. středa	Svátek Povýšení svatého kříže
15. čtvrtek	Památka Panny Marie Bolestné
16. pátek	Památka sv. Ludmily, mučednice
17. sobota	Sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků
18. NEDĚLE	25. neděle v mezidobí
19. pondělí	Sv. Januária, biskupa a mučedníka
20. úterý	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů, mučedníků
21. středa	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
23. pátek	Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
25. NEDĚLE	26. neděle v mezidobí
26. pondělí	Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků
27. úterý	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. středa	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa
29. čtvrtek	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. pátek	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Oznámení

SETKÁNÍ FARNÍ RADY

Schůze farní rady bude v **pátek 9. října**.

KATECHEZE DĚTÍ

Katecheze dětí školního věku budou od **čtvrťka 6. října** ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého od 16. 00 hod. Rodiče těchto dětí se domluví s P. Lohelem.

BIBLICKÉ KATECHEZE

Biblické katecheze s výkladem evangelia podle sv. Matouše budou pokračovat v **sobotu 3. a 17. září** po večerní mši svaté u sv. Jana Nepomuckého.

FINANCE

Faktura na opravu zadní stěny věže kostela sv. Jana byla zaplacená v hodnotě 76.000,- Kč. Z toho bylo 49.000,- čerpáno z příspěvku Městské části Prahy 5.

S odkazem na minulá čísla farního listu, kde je uvedena finanční situace farnosti, se rýsuje dobrá perspektiva, že se nám letos podaří uhradit částku 102.000,- , kterou dlužíme za minulé opravy.

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Farní dovolená

Na letošní farní dovolenou jsme se vydali do Krušných hor, konkrétně na **Boží Dar**. Bydlení bylo vskutku horské, protože Boží Dar je položen ve výšce něco málo přes 1000 m. n. m. Od farnosti Ostrov nad Ohří jsme si zde na celý týden pronajali faru. Po postupném příjezdu všech nahlášených, celkem nás bylo asi přes 30 (15 dětí a 15 dospělých), jsme mohli náš pobyt začít společnou mší svatou v místním kostele sv. Anny. P. Krzystof Dedek byl velice rád, že opět po delší době byl kostel naplněn, a jelikož bylo hodně dětí, tak celou mši svatou tomu i přizpůsobil.

Nedělní ranní svítání bylo nádherné, teplota byla příjemná a po výborné snídani jsme se společně vydali navštívit město Ostrov nad Ohří. Část z nás navštívila zámek a druhá část **klášter Piaristů**. Mezi oběma objekty se rozkládá krásná zámecká zahrada. V zámku jsme se mohli podívat na Šlikovskou stříbrnou pokladnici a v klášteře jsme obdivovali zrekonstruované tři kaple sv. Anny, Panny Marie Einsiedelské a sv. Floriána. Odpoledne jsme s dětmi navštívili místní Ekoncetrum - byla to taková minizoo zblízka. Děti si mohli pohladit leguána a vidět, jak se veverka postupně dostává do oříšku.

V pondělí přišlo citelné ochlazení, takže jsme byly nuceny zapnout i topení. No holt, to jsou hory. Někteří z nás, kterým bylo víc jak „deset let“, šli na objednanou prohlídku do štol Johannes. Dostali jsme holínky, pláště a helmy se svítilnami. Pan průvodce byl vskutku znalec a fanda do oboru. Celé Krušné hory jsou prokutány různými doly a štolami. Vysvětloval nám, i pomocí figurín, jak se tenkrát těžilo stříbro a ostatní kovy. O některých nebylo v té době známo, jak je vůbec lze využít, např. uran. Jenom věděli, že po styku s ním se horníci moc dlouho nedomýšleli. Nebo o tom, že děti, kteří dosáhli dvanáct let, šli pracovat do dolu. Bylo to velice zajímavé, poutavé a

v dnešní době pro nás nepředstavitelné, za jakých podmínek se tenkrát těžilo. Ostatní kočárkové děti šli Ježíškově cestu. Odpoledne se nám počasí trochu vyjasnilo, tak jsme se mohli vydat na místní **úzkokolejnou parní trať** na německé straně, která vedla z Oberwiesenthalu do Cranzahlu. Zakoupili lístky, parní mašinku vyfotili, nasedli a odjeli. Vystoupili jsme ve stanici Vierenstrasse, kde byla otevřená hospůdka a dětské hřiště. Bylo nám dobře a čekali jsme na zpáteční vlak. Při placení jsme slyšeli houkání a brzdění vlaku, který přijížděl do stanice. Rychle jsme zaplatili, zakřičeli, že jedeme a všichni se rychle seběhli k vlaku. Myslím si, že to byl nejrychlejší sraz na jednom místě a to včetně všech kočárků a věcí, které jsme měli roztroušené po okolí. Nu, vše dobře dopadlo, pan vlakvedoucí se pousmál a zamával strojvedoucímu na odjezd směr Oberwiesenthal. Večer jsme opětovně hráli společenské hry.

V úterý jsme nechali své „kočáry“ na Božím Daru a vyrazili pěšky na **Klínovec**. Bylo krásné a slunečné počasí a po pondělním dešti nádherné výhledy do okolí. Vycházeli jsme společně, ale po pár kilometrech se skupinka roztrhala. Nakonec jsme se všichni sešli na vrcholu a po svačince uskutečnili každoroční vrcholové foto. Někteří z nás si sjeli

z vrcholu Klínovec na koloběžkách dolů do Jáchymova a zpět lanovkou. Během této chvíle se ostatní zabývali sběrem borůvek a ostatních plodin z lesa. Večer jsme si po velkém výšlapu dali pivo z místního pivovaru Červený vlk a ugrilovali pár klobás.

Ve středu nás čekal nejteplejší den, takže jsme tomu přizpůsobili i náš program. Dopoledne jsme navštívili soukromý hrad „**Horní hrad**“ (**Hauenštejn**). Tento hrad koupil v devadesátých letech soukromý majitel a postupně se to snaží dávat dohromady. Je zde možné se i ubytovat, ale všeobecně je hrad určen hlavně pro děti. Mohli zde luštit kvíz, kdy si na konci vybrali odměnu z pokladnice. Vše, co je na hradě, si můžete osahat, je to takový hrad po domácky. Odpoledne jsme jeli na koupaliště do **Klásterce nad Ohří**. Bylo to velmi příjemné osvěžení.

Ve čtvrtek jsme měli zarezervované **lodě z Karlových Varů do Radošova**. Bylo to trochu složité na logistiku aut, ale vše se dobře naplánovalo. Celkem bylo pět kánoí. Místy byla tak nízká hladina, že jsme museli lodě přenášet. Nepříjemné byly kameny, které jsme viděli někdy až na poslední chvíli. Však se také někteří z nás převrhli. Nejzrádnější byly peřeje Hubertus. Cestou jsme se zastavili na jídlo a kolem Kyselky dopluli do Radošova. Večer nás čekala od Veroniky výborná večeře.

V pátek byl ve znamení klidu a pohody. Dopoledne jsme navštívili v Jáchymově **Štolu č. 1**, která byla ražená jako průzkumná. Tady jsme se seznámili s bolestivou částí naší historie v 50. letech, kde těžili uran nuceně nasazení v období komunismu. Kdy „muklové“ – zkratka pro vězně – **Muž Určený K Likvidaci**, pracovali v nelidských podmínkách, odštěpení od rodin a v beznaději. Odpoledne jsme pak ještě vyrazili na **Plešivec**, kde jsme se tak trochu zrelaxovali na bobové dráze a v lanovém centru. Večer byl ve znamení dojíždání zbytků, grilování hermelínů a postupného balení.

V sobotu dopoledne jsme poklidili a zakončili náš pobyt obědem v pivovaru Červený vlk.

Děkujeme Veronice za vedení kuchyně a všem, kteří se aktivně podíleli na programu. Na příští rok máme již vybrané místo. Pojedeme do **Beskyd/Dolní Bečva** a to v termínu od **12.8.-19.8.2023**. Tak kdyby se chtěl někdo přidat, je srdečně vítán.

Petr Z.

září

Apoštolát modlitby

**Celosvětová
sít' modlitby
s papežem**

Denní modlitba apoštolátu

Nebeský Otče,
kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.
Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce.
Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Úmysl papeže: *Za zrušení trestu smrti*

Modleme se za to, aby v zákonech všech zemí světa byl zrušen trest smrti, který poškozujee nedotknutelnost a důstojnost osoby.

Národní úmysl: *Za synodní proces*

Modleme se za místní církve evropského kontinentu, aby v rámci synodního procesu naslouchaly Duchu pravdy a pokoje.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Klamovka, kaple (s výjimkou letních prázdnin)
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka

15. každého měsíce

130 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné